

Vážený pane řediteli,

chtěla bych Vám poděkovat za vaše slova, která vždy udeří hřebíček na hlavičku. Zastávám týž názor na situaci, která je kolem nás už téměř dva roky. S odpírači čehokoliv se setkávám denně i u nás v práci (VN Olomouc). Síla k přesvědčování nebo argumentace pro a proti ubývá. Spíš přerostla v nechuť a rezignace. Přejde mi, že český národ je národ specialistů. Když se mluví o covidu jsou všichni lékaři, stejně tak, když je mistrovství v hokeji nebo fotbale máme národ trenérů a hráčů. Když čtu příspěvky na sociálních sítích o ovcích a vrazilích vlastních dětí, říkám si, kam zmizela soudržnost, pokora a snaha pomoci si za každou cenu, která tu byla vloni na jaře. Nemluvě o inzerátech typu: Kdo je covid+, přijdu ho navštívit a po prokázání nákazou pošlu peníze. Nevím, jen bych takové lidi zavřela na covid oddělení, navlékla bych je do oblečků, postavila je do kouta ať se koukají na tu beznaděj, únavu, která na covid ARO a JIP je vidět každý den. Třeba by se jim potom rozsvítilo. I když...? Co mi vadí asi ze všeho nejvíc, když slyším, jak rodiče mluví před dětmi. Jak jim názorně ukazují, že je normální nerespektovat zákony a nařízení. Být sprostý a agresivní. A že rodiče nechtějí informovat o zdravotním stavu, očkování, prodělané nemoci nebo o čemkoliv jiném? Ale na sociální sítě dávají ledacos. Prostě mi to hlava nebere.

Přeji Vám pevné nervy, ještě pevnější zdraví a jsem ráda, že moje děti mohly zažít Vás jako pana učitele, ředitele.